

ment til dem begge. Den, der mister kontanthjælpen, vil så genoptjene retten efter 300 timers arbejde, men jeg håber, at den pågældende får en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet.

Må jeg så sige om anoreksitilfældet, at jeg jo ikke kan stå her og tage stilling til, om en ung pige er i stand til at arbejde eller ikke er i stand til at arbejde. Jeg ved, at når man lider af den sygdom, er man i nogle tilfælde ude af stand til at arbejde, og så er man i gruppe 5, fordi man ingen arbejdsevne har.

Hvordan den pågældende persons muligheder er, kan jeg jo ikke afgøre her, men jeg vil bare gerne gentage, at jeg ikke tror, at helbredelse og arbejde er hinandens modsætninger. Derfor skal vi altså prøve at fremme systemer, hvor arbejde og helbredelse for en sygdom går hånd i hånd, men hr. Rune Lund må undskylde mig, at jeg ikke sådan bare kan sige, at det er det ene eller det andet. Det, man skal gøre ude i kommunerne, er jo at foretage en helhedsvurdering af den persons situation og så vurdere, alt taget i betragtning: Er der så en arbejdsevne hos den pågældende, eller er der ikke? Og der kan man jo i anoreksitilfælde sige, at det vil der nogle gange være og nogle gange ikke.

Kl. 17.30

Rune Lund (EL):

Det er nogle meget lange svar, men til gengæld svar, som ikke indeholder svar på de spørgsmål, jeg stiller.

Er det ikke rigtigt, at begge kontanthjælpsmodtagere, når de er gift, skal arbejde 300 timer i løbet af 2 år, ellers forsvinder den enes kontanthjælp? Eller forstået på den måde: Hvis den her person, som er i behandling for anoreksi, ikke kan arbejde 300 timer i løbet af 2 år, så mister vedkommende kontanthjælpen, uanset om ægtefællen har arbejdet flere tusinde timer i løbet af 2 år. Er det ikke rigtigt? Og var det derfor ikke forkert, hvad beskæftigelsesministeren sagde lige før: at den ene ægtefælle jo bare kunne arbejde, hvis den anden ikke kunne? Det vil jeg meget gerne have et svar på lige nu.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så læse den aftale op, der så udmøntes i lovforslaget:

Om ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, gælder det, at en ægtefælle, der ikke inden for de seneste 2 år har haft minimum 300 timers or-

dinært arbejde, bliver betragtet som reelt hjemmegående.

Det kan jo være den ene eller den anden. Det betyder, at kontanthjælpen til den pågældende person falder bort. Perioder med barsel og dokumenteret sygdom bliver ikke medregnet i de 2 år, man forlænger med barselperioden. Personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de ikke kan opnå ordinær beskæftigelse, er ikke omfattet af reglerne om bortfald af kontanthjælp. Og lovforslaget gælder den ene ægtefælle. Det vil sige, at man ikke kan komme i den situation, at begge ægtefæller mister kontanthjælpen. Det siger jo næsten sig selv.

Rune Lund (EL):

Jamen hermed fik jeg også svar på, at det var forkert, da beskæftigelsesministeren sagde, at hvis der er et ægtepar, og den ene bare arbejder enormt meget, så er det jo ikke noget problem, at den anden ikke kan arbejde 300 timer. Det var det, beskæftigelsesministeren sagde før.

Sagen er jo, at begge ægtefæller bliver nødt til at arbejde de her 300 timer i løbet af 2 år. Hvis jeg er i anoreksibehandling, og jeg er gift med en anden person, og jeg ikke kan arbejde 300 timer i løbet af 2 år, så mister jeg min kontanthjælp ifølge det forlig, ligegyldig hvor meget min ægtefælle må arbejde. Beskæftigelsesministeren sagde noget andet før, og jeg vil gerne bare have bekræftelse på, at det var forkert, hvad beskæftigelsesministeren sagde før: Er man i behandling for anoreksi og ikke kan arbejde, sådan som den her person ikke kan, så mister man sin kontanthjælp.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare forebygge en misforståelse. Hvis en person lider af anoreksi og ikke af gift, så sker der ingenting, som reglerne er i dag, så hr. Rune Lund skal ikke begynde at fremstille det, som om en ung pige, der lider af anoreksi, nu får frataget sin kontanthjælp.

Hr. Rune Lund burde også være så velbevandret i den danske lovgivning, at han næsten kan tænke sig til, at man ikke kan tage begge ægtefællers kontanthjælp. Det ville jeg i hvert fald være voldsomt imod, men vi kan indføre en regel, hvor vi siger, at for en, som ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, defineret som 300 timer, bortfalder kontanthjælpen. Men jeg tror, det ligesom er over kanten at fremstille det, som om man totalt skulle tage kontanthjælpen fra et